

Europeiska unionens officiella tidning

L 63

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

4 mars 2019

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/348 av den 25 oktober 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som närmare anger kriterierna för bedömning av effekterna av ett instituts fallissemang på finansmarknader, andra institut och finansieringsvillkor ⁽¹⁾** 1

BESLUT

- ★ **Rådets beslut (EU) 2019/349 av den 22 februari 2019 om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Världshandelsorganisationens kommitté för offentlig upphandling, avseende Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning till det reviderade avtalet om offentlig upphandling i samband med dess utträde ur Europeiska unionen** 12

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2019/348

av den 25 oktober 2018

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska tillsynsstandarder som närmare anger kriterierna för bedömning av effekterna av ett instituts fallissemang på finansmarknader, andra institut och finansieringsvillkor

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012⁽¹⁾, särskilt artikel 4.6, och

av följande skäl:

- (1) För att fastställa om medlemsstater bör låta institut inom deras jurisdiktioner omfattas förenklade skyldigheter krävs enligt artikel 4.1 i direktiv 2014/59/EU att medlemsstaterna säkerställer att behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bedömer de effekter ett instituts fallissemang kan få till följd av ett antal faktorer som anges i artikeln.
- (2) Denna bedömning ska vara skild från, och inte föregripa, andra bedömningar som resolutionsmyndigheter gör, framför allt eventuella bedömningar av möjligheterna till resolution av ett institut eller en koncern, eller av om villkoren före resolution som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014⁽²⁾ är uppfyllda.
- (3) Specificeringen av de kriterier som avses i artikel 4.1 i direktiv 2014/59/EU bör vara praktisk, effektiv och ändamålsenlig. Vilka effekter ett instituts fallissemang kan få bör därför först bedömas på grundval av kvantitativa kriterier och därefter på grundval av kvalitativa kriterier. Allmänt bör bedömningen på grundval av kvalitativa kriterier endast genomföras om bedömningen på grundval av kvantitativa kriterier inte leder till slutsatsen att, mot bakgrund av de effekter som institutets fallissemang skulle kunna orsaka, fullständiga skyldigheter snarare än förenklade skyldigheter krävs.
- (4) För att säkerställa en enhetlig och ändamålsenlig tillämpning av denna förordning bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bedöma de kvantitativa kriterierna utifrån en gemensam tröskel för unionen i form av ett samlat kvantitativt betyg. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör beräkna detta samlade kvantitativa betyg utifrån ett antal indikatorer och värden från den ram för tillsynsrapportering som fastställs i genomförandeförordning nr 680/2014⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

- (5) För att säkerställa en önskvärd balans mellan den förväntade andelen institut som inte är berättigade till förenklade skyldigheter i medlemsstaterna och fördelningen av ej berättigade institut mellan olika medlemsstater bör EU-gränsvärdet för det samlade kvantitativa betyget för kreditinstitut i princip fastställas till 25 punkter. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör kunna höja eller sänka gränsvärdet med 25 punkter och fastställa det inom en skala på 0 till 105 punkter, beroende på de specifika egenskaperna i medlemsstatens banksektor. En starkt koncentrerad banksektor kan motivera ett högre gränsvärde, medan ett stort antal små institut i kombination med ett litet antal stora institut kan medföra ett lägre gränsvärde. Gränsvärdet bör nå den rätta balansen mellan det samlade värdet av tillgångar hos kreditinstitut som kan vara berättigade till förenklade skyldigheter i en viss medlemsstat, och kreditinstitut som inte är berättigade, på grundval av den kvantitativa bedömningen.
- (6) Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör använda lämpliga närmevärden baserade på de nationella principerna för god redovisningssed i de fall där de inte mottagit värdeindikatorer från instituten som ett led i tillsynsrapporteringen. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör kunna fastställa värdet på relevanta indikatorer till noll om det visar sig för betungande att identifiera närmevärden. Den möjligheten bör dock begränsas till institut som inte fyller i mall 20 på grundval av artikel 5 a 4 i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, med hänvisning till att de inte överskrider det gränsvärde som avses i den artikeln.
- (7) För att säkerställa att den metod som tillämpas i denna förordning till fullo följer proportionalitetsprincipen och för att undanröja oproportionerliga bördor, bör det vara möjligt för små kreditinstitut att bedömas kvantitativt enbart på grundval av deras storlek. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör därför kunna dra slutsatsen att ett litet kreditinstituts fallissemang sannolikt inte har någon betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan att tillämpa det samlade kvantitativa betyget, förutsatt att deras kvalitativa bedömning stöder den slutsatsen. För dessa små kreditinstitut bör bedömningen av de kvalitativa kriterierna också genomföras på ett proportionerligt sätt.
- (8) För att säkerställa att bedömningen av inverkan på finansmarknaderna av instituts fallissemang är ändamålsenlig och effektiv, bör andra institut eller finansieringsvillkor, specifikationen av kvantitativa och kvalitativa kriterier grunda sig på de termer och kategorier som redan fastställts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽⁴⁾.
- (9) I enlighet med artikel 131.2 i direktiv 2013/36/EU identifieras särskilt globala systemviktiga institut som sådana på grundval av bland annat deras storlek, graden av sammanlänkning med det finansiella systemet, deras komplexitet och gränsöverskridande verksamhet. Eftersom dessa kriterier i stor utsträckning överlappar kriterierna i artikel 4.1 i direktiv 2014/59/EU bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter kunna besluta att fallissemang i ett globalt systemviktigt institut sannolikt kommer att få en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan att genomföra en kvantitativ bedömning.
- (10) Dessutom, i enlighet med artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU identifieras andra systemviktiga institut som sådana på grundval av bland annat deras storlek, betydelsen för unionens eller den relevanta medlemsstatens ekonomi, betydelsen av deras gränsöverskridande verksamhet samt deras sammanlänkning med det finansiella systemet. Eftersom dessa kriterier är snarlika kriterierna i artikel 4.1 i direktiv 2014/59/EU bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter kunna besluta att fallissemang i ett annat systemviktigt institut sannolikt kommer att få en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan att genomföra en kvantitativ bedömning.
- (11) I artikel 107.3 i direktiv 2013/36/EU föreskrivs dessutom att Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska utfärda riktlinjer för gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽⁵⁾. Behöriga myndigheter och finansinstitut till vilka dessa riktlinjer riktar sig ska göra sitt bästa för att följa dem. Kategoriseringen som genomförs av behöriga myndigheter enligt EBA:s riktlinjer för gemensamma förfaranden och översyns- och utvärderingsprocessen bör därför beaktas i samband med den bedömning som avses i artikel 4.1 i direktiv

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) och om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2014/59/EU. Behöriga myndigheter klassificerar institut i fyra kategorier. Den första kategorin (kategori 1) består av globala systemviktiga institut och andra systemviktiga institut och, där tillämpligt, andra institut som kategoriseras som sådana av behörig myndighet på grundval av deras storlek, interna organisation och arten, räckvidden och komplexiteten i deras verksamhet. Om den behöriga myndigheten har fastställt att ett institut hör till kategori 1, bör därför behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter kunna besluta att fallissemang i det institutet sannolikt kommer att få en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan att genomföra en kvantitativ bedömning.

- (12) För att säkerställa en konsekvent bedömning av institut är det nödvändigt att ange ett minimum av överväganden från vilka behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör utgå för att genomföra sina kvalitativa bedömningar, utan att hindra dessa myndigheter från att beakta andra relevanta överväganden. Förteckningen över kvalitativa överväganden bör hänvisa till omständigheter som visar att ett instituts fallissemang skulle få en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor.
- (13) Mot bakgrund av det stora antal värdepappersföretag som omfattas av direktiv 2014/59/EU och behovet av att inte föregripa arbetet på unionsnivå med översyn av tillsynskraven för dessa företag, bör denna förordning endast ange de indikatorer som behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör beakta för att bedöma storlekskriteriet. De myndigheterna bör fastställa vilken vikt som dessa kriterier bör tillmätas samt relevanta gränsvärden.
- (14) Ett institut som tillhör en grupp som är föremål för konsoliderad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU (gränsöverskridande grupp) är starkt sammanlänkad och dess verksamhet är mycket mer komplex än verksamheten i ett fristående institut. Effekten av fallissemang i ett institut som ingår i en gränsöverskridande grupp kommer därför sannolikt att bli mer betydande. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör därför dra slutsatsen att fallissemang i ett institut som ingår i en gränsöverskridande grupp sannolikt kommer att få en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, om någon av bedömningarna på medlemsstatsnivå där gruppen är verksam anger detta. I detta syfte bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter samordna sina bedömningar och utbyta all nödvändig information, inom bankunionens struktur och inom ramen för tillsyns- och resolutionskollegier.
- (15) Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bör kunna besluta att fallissemang i vissa institut sannolikt inte skulle få en betydande negativ effekt som avses i artikel 4.1 i direktiv 2014/59/EU, även om deras samlade kvantitativa betyg når det på förhand fastställda gränsvärdet. En sådan annorlunda behandling av de instituten bör motiveras med hänvisning till deras ovanliga egenskaper. Den första gruppen av denna typ består av utvecklingsbanker vars syfte är att främja allmänpolitiska mål för den centrala eller regionala regeringen i medlemsstaten eller de lokala myndigheterna, främst genom tillhandahållande av subventionerade lån på icke-konkurrensutsatt och icke-vinstdrivande grund. De lån som sådana institut tillhandahåller är direkt eller indirekt delvis garanterade av den nationella eller regionala regeringen eller den lokala myndigheten. Utvecklingsbanker kan därför betraktas som institut vars fallissemang sannolikt inte skulle ha någon betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, förutsatt att den slutsatsen överensstämmer med den kvalitativa bedömning som genomförts för dessa utvecklingsbanker. Den andra gruppen består av kreditinstitut som har varit föremål för ett ordnat avvecklingsförfarande. Eftersom ett ordnat avvecklingsförfarande i allmänhet förhindrar ny affärsverksamhet kan kreditinstitut som har varit föremål för ett sådant förfarande även betraktas som institut vars fallissemang sannolikt inte skulle ha någon betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, förutsatt att den slutsatsen överensstämmer med den kvalitativa bedömning som genomförts för dessa kreditinstitut.
- (16) Med hänsyn till återhämtnings- och resolutionsplaneringens olika syften bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter från samma medlemsstat kunna dra olika slutsatser i sina bedömningar i enlighet med denna förordning. De kan i synnerhet fatta olika beslut när de fastställer gränsvärden för det samlade kvantitativa betyget, tillämpa särbehandling för utvecklingsbanker och institut som är föremål för ett ordnat avvecklingsförfarande, samt dra olika slutsatser om möjligheten att bevilja förenklade skyldigheter. I dessa fall bör de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna regelbundet bedöma huruvida skillnaden förblir motiverad.
- (17) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som EBA har överlämnat till kommissionen
- (18) EBA har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, gjort en analys av möjliga kostnader och fördelar och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kvantitativ bedömning för kreditinstitut

1. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska bedöma effekten av ett kreditinstituts fallissemang på finansmarknaderna, på andra institut eller på finansieringsvillkor, på grundval av ett samlat kvantitativt betyg som beräknas i enlighet med bilaga I. De ska göra detta regelbundet och minst vartannat år.
2. Ett kreditinstitut med ett samlat kvantitativt betyg på 25 punkter eller mer ska betraktas som ett institut vars fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor.
3. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter får höja eller sänka det gränsvärde som avses i punkt 2, från 0 till 105 punkter. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska regelbundet se över det ändrade gränsvärdet.
4. Om värdeindikatorerna i bilaga I inte är tillgängliga ska den bedömning som avses i punkt 1 genomföras på grundval av närmevärden som i största möjliga mån överensstämmer med de indikatorer som anges i bilaga III.
5. Om ett kreditinstitut inte överskrider det gränsvärde som anges i artikel 5 a 4 i genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 och inte lämnar in mall 20 i den förordningen, får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fastställa värdet på de relevanta indikatorer som anges i bilaga III till noll.
6. Om ett kreditinstituts totala tillgångar inte överstiger 0,02 % av de samlade tillgångarna för samtliga auktoriserade kreditinstitut och, om relevanta uppgifter är tillgängliga, för filialer etablerade i medlemsstaten inklusive filialer i unionen, får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter, utan att tillämpa punkterna 1–5, fastställa att det kreditinstitutets fallissemang sannolikt inte skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, förutsatt att detta inte skulle motiveras på grundval av artikel 2.
7. Om ett kreditinstitut har identifierats som ett globalt systemviktigt institut eller som ett annat systemviktigt institut enligt artikel 131.1 i direktiv 2013/36/EU eller klassificerats enligt kategori 1 på grundval av riktlinjerna för gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen som utfärdats enligt artikel 107.3 i det direktivet, får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter, utan att tillämpa punkterna 1–5, fastställa att det kreditinstitutets fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor. De relevant värdeindikatorerna för de instituten ska under alla omständigheter fortfarande beaktas för att fastställa det sammanlagda belopp som avses i punkt 2 i bilaga I, och för att fastställa de samlade tillgångarna i alla kreditinstitut som är auktoriserade i medlemsstaten för tillämpning av punkt 6.

Artikel 2

Kvalitativ bedömning för kreditinstitut

1. Om i enlighet med artikel 1 ett kreditinstitut inte betraktas som ett institut vars fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bedöma effekten av det kreditinstitutets fallissemang på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor på regelbunden basis och minst vartannat år, med hänsyn till åtminstone samtliga följande kvalitativa överväganden:
 - a) Den utsträckning i vilken kreditinstitutet utför kritiska funktioner i en eller flera medlemsstater.
 - b) Huruvida kreditinstitutets täckta insättningar skulle överskrida det relevanta insättningsgarantisystemets tillgängliga ekonomiska medel och dess förmåga att mobilisera extraordinära bidrag i efterhand, som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU ⁽⁶⁾.
 - c) Huruvida kreditinstitutets aktieägarstruktur är starkt koncentrerad, mycket utspridd eller inte tillräckligt transparent på ett sätt som skulle kunna inverka negativt på tillgängligheten eller genomförandet av institutets återhämtnings- eller resolutionsåtgärder i rätt tid.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- d) Huruvida kreditinstitutet som är medlem av ett institutionellt skyddssystem som avses i artikel 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽⁷⁾ tillhandahåller kritiska funktioner till andra medlemmar, inbegripet clearingtjänster, finansförvaltningstjänster eller andra tjänster.
- e) Huruvida kreditinstitutet har anknytning till ett centralt organ enligt hänvisning i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013 och om ömsesidigt ansvar för förluster mellan anknutna institut skulle utgöra ett avsevärt hinder för normala insolvensförfaranden.
2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska genomföras oberoende av behöriga myndigheters och resolutionsmyndigheters beaktande av de mål som eftersträvas av återhämtnings- och resolutionsplanering.
3. Den bedömning som avses i punkt 1 får genomföras för en kategori av kreditinstitut om den relevanta behöriga myndigheten eller resolutionsmyndigheten fastställer att två eller fler kreditinstitut har liknande egenskaper vad gäller alla kvalitativa överväganden som anges i punkt 1.

Artikel 3

Kvantitativ bedömning för värdepappersföretag

1. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska bedöma effekten av ett värdepappersföretags fallissemang på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor på regelbunden basis och åtminstone vartannat år, på grundval av:
- a) Det totala kvantitativa betyg som beräknas på grundval av de indikatorer som avses i bilaga II.
- b) Den vikt som dessa indikatorer tillmätts av behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.
2. Värdena för dessa indikatorer ska fastställas på grundval av de indikatorer som anges i bilaga III. Om indikatorernas värden i bilaga II inte är tillgängliga ska den bedömning som avses i punkt 1 genomföras på grundval av närmevärden som i största möjliga mån överensstämmer med de indikatorer som anges i bilaga III. Om närmevärden inte är tillgängliga får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ersätta de indikatorer som avses i bilaga II med andra relevanta indikatorer.
3. Gränsvärdet för det totala kvantitativa betyget ska fastställas av behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter.
4. Ett värdepappersföretag med ett samlat kvantitativt betyg som är lika med eller högre än det gränsvärde som avses i punkt 3 ska betraktas som ett institut vars fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor.
5. Om ett värdepappersföretag har identifierats som ett globalt systemviktigt institut eller som ett annat systemviktigt institut enligt artikel 131.1 i direktiv 2013/36/EU eller klassificerats enligt kategori 1 på grundval av riktlinjerna för gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen som utfärdats enligt artikel 107.3 i det direktivet, får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter, utan att tillämpa punkterna 1–4 i denna artikel, fastställa att det kreditinstitutets fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor.

Artikel 4

Kvalitativ bedömning för värdepappersföretag

1. Om i enlighet med artikel 3 ett värdepappersföretag inte betraktas som ett institut vars fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, ska behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter bedöma effekten av det värdepappersföretagets fallissemang på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor på regelbunden basis och minst vartannat år, med hänsyn till åtminstone samtliga följande kvalitativa överväganden:
- a) Den utsträckning i vilken värdepappersföretaget utför kritiska funktioner i en eller flera medlemsstater.
- b) Huruvida värdepappersföretagets aktieägarstruktur är starkt koncentrerad, mycket utspridd eller inte tillräckligt transparent på ett sätt som skulle kunna inverka negativt på tillgängligheten eller genomförandet av institutets återhämtnings- eller resolutionsåtgärder i rätt tid.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- c) Huruvida ett värdepappersföretag som är medlem av ett institutionellt skyddssystem som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013 tillhandahåller kritiska funktioner till andra medlemmar i skyddssystemet, inbegripet clearingtjänster, finansförvaltningstjänster eller andra tjänster.
- d) Huruvida flertalet av värdepappersföretagets kunder är privatpersoner eller professionella investerare.
- e) Den utsträckning i vilken pengar och finansiella instrument som innehas av värdepappersföretaget för sina kunders räkning inte skulle skyddas till fullo av ett system för ersättning till investerare som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG⁽⁸⁾.
- f) Huruvida värdepappersföretagets affärsmodell är komplex, inbegripet omfattningen av dess investeringsverksamhet.
2. Den bedömning som avses i punkt 1 ska genomföras oberoende av behöriga myndigheters och resolutionsmyndigheters beaktande av de mål som eftersträvas av återhämtnings- och resolutionsplanering.

Artikel 5

Institut som ingår i grupper

1. För ett institut som ingår i en grupp ska de bedömningar som avses i artiklarna 1–4 genomföras hos moderföretaget i den medlemsstat där institutet är auktoriserat.
2. Genom undantag från punkt 1, ett institut som tillhör en grupp som är föremål för konsoliderad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU, ska de bedömningar som avses i artiklarna 1–4 i denna förordning genomföras på följande nivåer:
- a) Nivån för moderföretaget inom unionen,
- b) Nivån för varje moderföretag i en medlemsstat eller, om inget moderföretag finns i medlemsstaten, nivån för varje fristående dotterföretag i gruppen i en medlemsstat.
3. Institut som ingår i en grupp som är föremål för konsoliderad tillsyn i enlighet med artiklarna 111 och 112 i direktiv 2013/36/EU ska betraktas som vars fallissemang sannolikt skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, om något av följande gäller på någon av de nivåer som avses i punkt 2 a och b i denna artikel:
- a) Institutet har ett totalt kvantitativt betyg som är lika med eller överskrider det gränsvärde som fastställts av behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i enlighet med artikel 1.3 eller artikel 3.3.
- b) Kriterierna i artikel 2.1 eller artikel 4.1 är uppfyllda.
4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas på institut som är föremål för en återhämtningsplan enligt artikel 8.2 b i direktiv 2014/59/EU.
5. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska samordna de bedömningar som avses i denna artikel och utbyta all nödvändig information inom ramen för tillsyns- och resolutionskollegier.

Artikel 6

Bedömning av utvecklingsbanker

Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter får betrakta utvecklingsbanker, enligt definitionen i artikel 3.27 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63⁽⁹⁾ som institut vars fallissemang sannolikt inte skulle ha en betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan att tillämpa artikel 1.2 och 1.7 och artikel 5.3, om de kvalitativa övervägningarna i artikel 2.1 inte är uppfyllda på någon av följande nivåer:

- a) Nivån för moderföretaget inom unionen,
- b) nivån för varje moderföretag i en medlemsstat eller, om inget moderföretag finns i medlemsstaten, nivån för varje fristående dotterföretag i gruppen i en medlemsstat.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EUT L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽⁹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 17.1.2015, s. 44).

*Artikel 7***Bedömning av kreditinstitut som är föremål för ett ordnat avvecklingsförfarande**

Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter får betrakta kreditinstitut som är föremål för ett ordnat avvecklingsförfarande som institut vars fallissemang sannolikt inte skulle ha någon betydande negativ effekt på finansmarknaderna, andra institut eller finansieringsvillkor, utan tillämpning av punkterna 2 och 7 i artikel 1 och artikel 5.3, om de kvalitativa övervägandena i artikel 2.1 inte är uppfyllda på någon av följande nivåer:

- a) Nivån för moderföretaget inom unionen,
- b) nivån för varje moderföretag i en medlemsstat eller, om inget moderföretag finns i medlemsstaten, nivån för varje fristående dotterföretag i gruppen i en medlemsstat.

*Artikel 8***Bedömning av behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter från samma medlemsstat**

Med hänsyn till återhämtnings- och resolutionsplaneringens olika syften får behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter från samma medlemsstat dra olika slutsatser när det gäller tillämpningen av artiklarna 1–4, 6 och 7. I detta fall ska de regelbundet bedöma huruvida dessa olika slutsatser förblir motiverade.

*Artikel 9***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 oktober 2018.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA 1

Tabell 1

Indikatorer och vikter för beräkning av kreditinstituts samlade kvantitativa poäng

Kriterium	Indikator för kreditinstitut	Vikt
Storlek	Totala tillgångar	25 %
Sammankopplingsgrad	Skulder till andra finansinstitut	8,33 %
	Tillgångar hos andra finansinstitut	8,33 %
	Utestående räntebärande värdepapper	8,33 %
Verksamhetens omfattning och komplexitet	Värdet av OTC-derivat (teoretiskt)	8,33 %
	Skulder över jurisdiktionsgränserna	8,33 %
	Fordringar över jurisdiktionsgränserna	8,33 %
Typ av verksamhet	Inlåning hos den privata sektorn från insättare i EU	8,33 %
	Utlåning av privata sektorn till låntagare i EU	8,33 %
	Värde på inhemska betalningstransaktioner	8,33 %

1. För varje indikator i tabell 1 ska värdet fastställas med hjälp av specifikationerna i bilaga III.
2. Indikatorvärdet för varje kreditinstitut ska divideras med motsvarande aggregerade indikatorvärde för alla auktoriserade kreditinstitut i medlemsstaten och, om relevanta data är tillgängliga, filialer som är etablerade i den berörda medlemsstaten, inklusive unionsfilialer etablerade i denna medlemsstat.
3. De kvoter som blir resultatet ska multipliceras med 10 000 för att få fram indikatorpoängen uttryckta i baspunkter.
4. Varje indikatorpoäng (uttryckt i baspunkter) ska multipliceras med den vikt som tilldelas varje indikator i tabell 1.
5. Den samlade kvantitativa poängen ska vara summan av alla viktade indikatorpoäng.

BILAGA 2

Tabell 2

Indikatorer för värdepappersföretag

Kriterium	Indikator för värdepappersföretag
Storlek	Totala tillgångar
	Totala skulder
	Totala intäkter från avgifter och provisioner
	Tillgångar under förvaltning

BILAGA 3

Tabell 3

Specifikationer av indikatorer

Indikator	Omfattning	Specifikationer
Totala tillgångar	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.01, rad 380, kolumn 010
Totala skulder	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.02, rad 300, kolumn 010
Totala intäkter från avgifter och provisioner	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 02.00, rad 200, kolumn 010
Tillgångar under förvaltning	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 22.02, rad 010, kolumn 010
Skulder till andra finansinstitut	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, raderna 020 + 030 + 050 + 060 + 100 + 110, kolumn 010, Alla länder (z-axel)
Tillgångar hos andra finansinstitut	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, raderna 020 + 030 + 050 + 060 + 120 + 170, kolumn 010, Alla länder (z-axel)
Utestående räntebärande värdepapper	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 01.02, rad +130, kolumn 010
Värdet av OTC-derivat (teoretiskt)	Globalt	FINREP (IFRS) → F 10.00, raderna 300 + 310 + 320, kolumn 030 + F 11.00, raderna 510 + 520 + 530, kolumn 030 FINREP (IFRS) → F 10.00, raderna 300 + 310 + 320, kolumn 030 + F 11.00, raderna 510 + 520 + 530, kolumn 030
Skulder över jurisdiktionsgränserna	Globalt	FINREP (IFRS or GAAP) → F 20.06, raderna 010 + 040 + 070, kolumn 010, Alla länder utom hemlandet (z-axel) <i>Anm.:</i> Det uppskattade värdet ska inte omfatta i) skulder mellan kontor, och ii) utländska filialers och dotterinstituts skulder till motparter i samma värdland.
Fordringar över jurisdiktionsgränserna	Globalt	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, raderna 010 + 040 + 080 + 140, kolumn 010, Alla länder utom hemlandet (z-axel) <i>Anm.:</i> Det uppskattade värdet ska inte omfatta i) fordringar mellan kontor, och ii) utländska filialers och dotterinstituts fordringar på motparter i samma värdland.
Inlåning hos den privata sektorn från insättare i EU	Endast EU	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.06, raderna 120 + 130, kolumn 010, EU-länder (z-axel)
Utlåning av privata sektorn till låntagare i EU	Endast EU	FINREP (IFRS eller GAAP) → F 20.04, raderna 190 + 220, kolumn 010, EU-länder (z-axel)
Värde på inhemska betalningstransaktioner	Globalt	Betalningar som gjorts under rapporteringsåret (exklusive betalningar inom gruppen): denna indikator beräknas som värdet av en banks betalningar som skickats genom alla viktiga betalningssystem som banken är medlem i.

Indikator	Omfattning	Specifikationer
		<p>Rapportera det totala bruttovärdet av alla kontantbetalningar som den relevanta enheten har skickat genom system för stora betalningar och bruttovärdet av alla kontantbetalningar som skickats genom en korrespondentbank (t.ex. med hjälp av ett korrespondent- eller nostrokonto) under rapporteringsåret i varje angiven valuta. Alla betalningar som skickats via en korrespondentbank bör rapporteras, oavsett hur korrespondentbanken avvecklar transaktionen. Gruppinterna transaktioner (dvs. transaktioner som förmedlas inom eller mellan enheter som tillhör samma grupp som den relevanta enheten) ska inte inkluderas. Om exakta totalsiffror inte finns får kända överskattningar rapporteras.</p> <p>Betalningar bör rapporteras oavsett syfte, plats och avvecklingsmetod. Detta omfattar, men är inte begränsat till, kontantbetalningar med anknytning till derivat, värdepapper, finansieringstransaktioner och valutatransaktioner. Inkludera inte värdet på eventuella icke-kontantposter reglerade i samband med dessa transaktioner. Inkludera kontantbetalningar som gjorts för den rapporterade enhetens räkning samt de som gjorts för kunders räkning (inklusive finansinstitut och andra affärskunder). Inkludera inte betalningar som gjorts genom massbetalningssystem.</p> <p>Inkludera bara utgående betalningar (dvs. inte mottagna betalningar). Inkludera värdet av betalningar som gjorts via CLS (Continuous Linked Settlement). Förutom CLS-betalningar ska värdet av utgående stora betalningar inte nettas, även om transaktionen avvecklades på nettobasis (dvs. alla stora betalningar som görs via system för stora betalningar eller genom ett ombud måste rapporteras på bruttobasis). Massbetalningar som skickas via system för stora betalningar eller genom ett ombud får rapporteras på nettobasis.</p> <p>Rapportera värden i euro genom att använda den officiella kurs som anges på http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/infoeuro/infoeuro_en.cfm (för månadskurser) eller http://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/html/index.en.html (för dagskurser).</p>

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2019/349

av den 22 februari 2019

om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Världshandelsorganisationens kommitté för offentlig upphandling, avseende Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning till det reviderade avtalet om offentlig upphandling i samband med dess utträde ur Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Unionen är part i det reviderade avtalet om offentlig upphandling (nedan kallat *det reviderade avtalet*) och dess medlemsstater omfattas av det reviderade avtalet i enlighet med unionsrätten.
- (2) Den 29 mars 2017 anmälde Förenade kungariket sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen. Fördragen kommer att upphöra att vara tillämpliga på Förenade kungariket från och med den dag då ett utträdesavtal träder i kraft eller, om det inte finns något sådant avtal, två år efter anmälan, nämligen den 30 mars 2019, om inte Europeiska rådet i samförstånd med Förenade kungariket enhälligt beslutar att förlänga denna tidsfrist. Det reviderade avtalet kommer automatiskt att upphöra att gälla för Förenade kungariket den dagen.
- (3) Den 1 juni 2018 ansökte Förenade kungariket om anslutning till det reviderade avtalet med stöd av unionen.
- (4) Enligt artikel XXII.2 i det reviderade avtalet får alla medlemmar i WTO ansluta sig till detta avtal på villkor som ska förhandlas fram mellan den berörda medlemmen och parterna och som ska anges i ett beslut som antas av kommittén för offentlig upphandling (nedan kallad *kommittén*). Anslutningen ska ske genom att ett anslutningsinstrument med de sålunda överenskomna villkoren deponeras hos WTO:s generaldirektör. Det reviderade avtalet träder i kraft för den anslutande medlemmen på den trettionde dagen efter deponeringen av anslutningsinstrumentet.
- (5) Förenade kungarikets åtaganden om omfattningen av tillträdet till upphandlingsmarknaden anges i landets slutliga erbjudande som vidarebefordrades till parterna i avtalet den 2 oktober 2018.
- (6) Förenade kungarikets slutliga erbjudande är ett tillräckligt erbjudande, eftersom Förenade kungarikets åtaganden om täckningen ger unionen den största täckning Förenade kungariket för närvarande har enligt unionens bindningslista för offentlig upphandling, vilket motsvarar den täckning Förenade kungariket för närvarande har enligt unionens bindningslista som en medlemsstat. Unionen bör säkerställa motsvarande behandling och anpassa sin bindningslista i syfte att ge Förenade kungarikets ekonomiska aktörer motsvarande grad av tillträde enligt det reviderade avtalet. Det krävs dessutom förtydliganden i unionens bindningslista i tillägg I till det reviderade avtalet, eftersom Förenade kungariket inte längre kommer att omfattas av den bindningslistan enligt det reviderade avtalet. Dessa villkor, som fastställs i bilagan till detta beslut, kommer att ingå i villkoren för Förenade kungarikets anslutning till det reviderade avtalet och återspeglas i det beslut om Förenade kungarikets anslutning som ska antas av kommittén.
- (7) Det är därför nödvändigt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén avseende Förenade kungarikets anslutning till det reviderade avtalet.

- (8) I händelse av ett utträdesavtal mellan Förenade kungariket och unionen där det föreskrivs en övergångsperiod under vilken unionsrätten är tillämplig på och i Förenade kungariket, bör unionen till övriga parter i avtalet anmäla att Förenade kungariket under övergångsperioden ska behandlas som en medlemsstat vid tillämpningen av det reviderade avtalet. Förenade kungariket skulle då omfattas av det reviderade avtalet till och med den dag då den avtalade övergångsperioden löper ut. Förenade kungariket bör i detta fall lämna in uppdaterade svar på checklistan senast tre månader före övergångsperiodens utgång. Kommittén kommer att granska Förenade kungarikets uppdaterade svar på checklistan och då överväga ett lämpligt beslut.
- (9) Eftersom Förenade kungariket inte kommer att vara ett tredjeland när kommittén beslutar om Förenade kungarikets anslutning till det reviderade avtalet, ligger det i unionens intresse att säkerställa att det reviderade avtalet träder i kraft för Förenade kungariket dagen efter den dag då unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket. Förenade kungariket är fram till sitt utträde ur unionen fortfarande en medlemsstat som åtnjuter alla de rättigheter och är bundna av alla de skyldigheter som följer av fördragen, inklusive efterlevnaden av lojalitetsprincipen.
- (10) Om unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket bör kommissionen bemyndigas att på unionens vägnar senast 30 dagar efter Förenade kungarikets deponering av anslutningsinstrumentet anmäla till kommittén att Förenade kungariket fortsätter att omfattas av det reviderade avtalet i enlighet med unionsrätten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén för offentlig upphandling (nedan kallad *kommittén*) ska vara att godkänna Förenade kungarikets anslutning till det reviderade avtalet om offentlig upphandling (nedan kallat *det reviderade avtalet*), med förbehåll för villkoren i artikel 2 i detta beslut och anslutningsvillkoren i bilagan till detta beslut, i den mån som unionens intressen inte påverkas negativt av andra avtalsparters ståndpunkt.

Artikel 2

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i enlighet med artikel 1 ska förenas med villkoret att kommitténs beslut innehåller bestämmelser som säkerställer följande:

1. I avsaknad av utträdesavtal mellan Förenade kungariket och unionen där det föreskrivs en övergångsperiod får Förenade kungariket deponera sitt anslutningsinstrument hos WTO:s generaldirektör, under förutsättning att det görs
 - a) tidigast 30 dagar före den dag då Förenade kungariket upphör att vara en medlemsstat, och
 - b) senast sex månader efter kommitténs beslut, om inte kommittén förlänger fristen för inlämning av instrumentet.
2. Deponeringen av Förenade kungarikets anslutningsinstrument ska inte anses ha ägt rum i den mening som avses i artikel XXIV.2 i 1994 års avtal om offentlig upphandling och artikel XXII.2 i det reviderade avtalet om unionen inom 30 dagar efter deponeringen till kommittén anmäler att Förenade kungariket fortsätter att omfattas av det reviderade avtalet i enlighet med unionsrätten.

Artikel 3

Om unionsrätten fortsätter att vara tillämplig på och i Förenade kungariket ska kommissionen vara bemyndigad att på unionens vägnar senast 30 dagar efter Förenade kungarikets deponering av anslutningsinstrumentet anmäla till kommittén att Förenade kungariket fortsätter att omfattas av det reviderade avtalet i enlighet med unionsrätten.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2019.

På rådets vägnar
G. CIAMBA
Ordförande

BILAGA

**EUROPEISKA UNIONENS VILLKOR FÖR FÖRENADE KUNGARIKETS ANSLUTNING TILL AVTALET OM
OFFENTLIG UPPHANDLING SOM SJÄLVSTÄNDIG PART**

Efter ikraftträdandet av avtalet om offentlig upphandling för Förenade kungariket som självständig part ska följande gälla:

- Avsnitt 2 punkt 1 (Centrala offentliga upphandlande myndigheter i EU:s medlemsstater) i bilaga 1 till tillägg I för Europeiska unionen enligt det reviderade avtalet ska ha följande lydelse:
 - ”1. Samtliga centrala offentliga upphandlande myndigheter i EU:s medlemsstater är behöriga för upphandling av varor, tjänster, leverantörer och tjänsteleverantörer från Liechtenstein, Schweiz, Island, Norge, Nederländerna med avseende på Aruba samt Förenade kungariket. Förteckningen nedan är vägledande.”
 - Avsnitt 2 i bilaga 6 till tillägg I för Europeiska unionen enligt det reviderade avtalet ska ha följande lydelse:
 - ”Avtal om koncessioner för bygg- och anläggningsarbete som tilldelas av enheter som ingår i bilagorna 1 och 2 omfattas av det nationella behandlingssystemet för leverantörer av byggtreprenader från Island, Liechtenstein, Norge, Nederländerna på Arubas vägnar, Schweiz, Montenegro samt Förenade kungariket, förutsatt att värdet uppgår till minst 5 000 000 SDR, och för leverantörer av byggtreprenader från Korea, förutsatt att värdet uppgår till minst 15 000 000 SDR.”
 - Fotnoten till titeln ”Europeiska unionen” i bilagorna till tillägg I för Europeiska unionen enligt det reviderade avtalet och till titeln ”Europeiska unionen” enligt 1994 års avtal ska ha följande lydelse:
 - ”Alla befintliga hänvisningar till upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i Förenade kungariket i Europeiska unionens bilagor till tillägg I är obsoleta.”
-

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV